

ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 15 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ / ἔζημιοῦται καὶ πάλι ἡ παρὸν πουλησία νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπί / στων μαρτύρων τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων καὶ τὰ ἔξῆς.

- / —'Ιωάννης ιερεὺς 'Αναπλιώτης μαρτυρᾶ τὰ δικαιούσα —
- / — Διονύσιος ιερομόναχος Κουμοῦλος μάρτυρας ὡς δικαιούσα —
- / —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

897

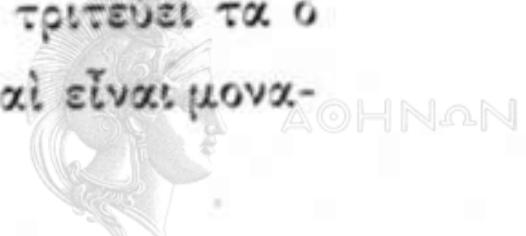
Αἰτία θανάτου δωρεὰ

φ. 475^v

/ Φ 513

'Εβγαλμένη

/ + Εἰς δόξα τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 29/ εἰς τὸ σπίτι τοῦ [] / Βάβουλα ἐδῶ παρὸν ὁ αὐτὸς κύρος Νικόλας λέγειν καὶ ὅμολογᾶ ἔνυπροσθεν καὶ[μοῦ τοῦ ὑ] / ποιγράφοντος νοτάριου καὶ τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων πὼς τὸ ἔδιον σπί[] / μπάνκον του καθὼς εὑρίσκεται τὸ εἶχεν ταμένο τῆς θυγατέρας του τῆς Μ[αργαρίτας] / ἀποθανώντας του τώρα πάλι τὴν σήμερον τῆς τὸ κονφερμάρειν καὶ λέγειν πὼς πα[] / τὸν θάνατόν του τὸ αὐτὸν σπίτιν μὲ τὸν μπάνκον του νὰ εἴναι τῆς αὐτῆς δικαιούσα Μαργ[αρίτας] / καὶ ἀπὸ κανέναν νὰ μὴν ἔχην κανέναν ἐνυπόδιον διότις ὡς νοικοκύρης καὶ ἔξουσι[αστής] / ὅπου τὸ ὄριζεν καὶ ὅπου τὸ ὄριζεν ὡσὰν ἀγορά του ὅπου ἦτον καὶ ὅπου εἴναι τῆς τὸ πουρ[κό] / ταξεν καὶ πάλι τῆς τὸ ἀφήνει ὡς νοικοκύρης ὅπου εἴναι καὶ ἀπὸ κανέναν νὰ μὴν ἔχην [κα] / νέναν ἐνυπόδιον μήτε ἀπὸ ἐδικὸν μήτε ἀπὸ ξένον. 'Ακόμα λέγειν πὼς ἔγόρασε[ν ἔ] / ναν κομμάτιν χωράφιν εἰς τὶς Σίνφωνες ἀπὸ τὴν Καλὴ τοῦ Σταυράτην Τζανιδάκη τι[] / καὶ ἀφήνει τον καὶ αὐτὸν τῆς δικαιούσα του θυγατέρας τῆς Μαργαρίτας. 'Ακόμη ἀφήνει [] / μαντοῦφες τὸ χωράφιν τὸ ἔχει ἀγορά ἀπὸ τὸν Σταυράτην τὸν Φαφλάου καὶ ἐντριτε [ύει] / τὸ μοναστήριν ὁ Φωτοδότης καὶ αὐτὸν τῆς Μαργαρίτας. 'Ακόμα λέγειν πὼς τὸ χωράφι[ν ὁ] / ποὺ ἔχειν στὸν Μπάπα τὸν τριτεύειν ὁ σινιόρ Χρουσάκης ὁ Σουμμαρούπας τὸ ἔχει ἀγορά καὶ α[ύ] / τὸν ἀπὸ τὸν δικαιούσα Σταυράτην τὸν Φαφλάου καὶ ἀφήνει τα τοῦ υἱοῦν του τοῦ Λιανοῦ ὅλη [] / τὴν μπάρτην ὅπου ἐκουμαντάριζεν. 'Ακόμη λέγειν πὼς ἔχειν εἰς τὰ Πλατιὰ χωράφ[ια] / μία πάρτην χωράφια καὶ ἔχουν τα μὲ τοῦ Γεώργην τῆς παπαδιᾶς τὸν υἱὸν καὶ ἔχει ἐκεῖνος / τὰ τρία μερδικὰ καὶ αὐτὸς τὸ ἓνα καὶ τριτεύει τα ὁ σινιόρ Γερμανάκης ὁ Σουμμαρούπας καὶ ἔχουν / καὶ μία ἐλαία μέσαν καὶ εἴναι μονα-

χικήν του και ἀφήνει τα και αὐτὰν τοῦ υἱοῦν του τοῦ ἁ[νωθ]ε Λια / νοῦ. Ὁ Ακόμα ἔχει λέγειν ἔνα κομμάτιν χωράφιν στὶς Σίνφωνες εἰς τὴν μπλατεῖα και εἶναι ἀ / πὸ γονικόν του και ἀφήνει το και αὐτὸν τοῦ ἄνωθεν Λιανοῦ. Ὅτι λέγειν πὼς τὰ ὅσαν / παρανγγείλει και ἀφήνει νὰ εἶναι καλὰ δοσμένα και καλὰ ἀφηνμένα και ὅποιος ἥθιελε εύρε / θῆν νὰ σκανταλίσην ἢ νὰ συνχύσην νὰ ἔχην τὴν κατάρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ και τῆς κυρίας / Θεοτόκου και τὴν ἐδικήν του και νὰ πληρώνῃ και τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα και πά / λι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κῦρος και ἀνέκοπτον. / Ὅθεν / παρακαλεῖ και ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁ / ποῖοι ἀπογράφουν ὑπὸ χειρός τος και τὰ ἔξης.

/ — Λευτέρης Καρατζιᾶς μάρτυρας —

/ — μαστρὸς Ἰωάννης Λεμονίτης μάρτυρας ὑπὸ χειρός κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

898

Μαρτυρία

φ. 476^{r*}

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ Κωνσταντῆ

Φ 514

/ [...] μη ἐνεφανίστην / ... / και ὁ μαστρὸς Γεώργης Γαλάντες και μαρτυρᾶ και αὐτὸς και λέγειν μὲ δρον του / πὼς μία ἡμέρα ἐστεκούντονε εἰς τὰ ἀργαστήρια και ἥτονε λέγειν ἐκεῖ και ὁ ποτὲ Μανώλης Κεν / ντὲς και ἐπέρασεν ὁ μαστρὸν Κωνσταντῆς ὁ Φουρλᾶς ἀπὸ κεῖ καβαλλάρης μὲ μία φοράδα και ἐ / [] αντζει και ἔνα μουλαράκι ἐπηλογηθήκασιν ἐκεῖ και εἴπασιν του Μανώλη του Κεντὲ νὰ ποὺ ἔχε / τε και ἔνα μουλάριν μὲ τὸν Κωνσταντῆν ἐκεῖνος ἐπηλογήθην και εἴπε δὲν ἔχων νὰ κάμων ἀπὸ τὸ / μουλάριν διατὶ ἀπὸς ἐμοιράσαμε τὶς φοράδες τόκαμεν αὐτὸς και εἶναι ἐδικόν του μὰ / ἐγὼν δὲν ἔχων νὰ κάμων ἀπ' αὐτόν. Τοῦτο μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν μαστρὸς Γεώργης πὼς τὸ γροίκη / σε ἀπὸ τὸ στόμα του Κεντὲ και εἴπε τοῦτο και ἀτός του πὼς δὲν ἔχειν νὰ κάμη ἀπὸ τὸ μουλάρι. Τοῦ / τον ἐμαρτύρησεν ἔνυπροσθεν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου και ἄλλο δὲν κατέχειν.

* Τὸ φύλλο 476 ἔχει σχῆμα μικρότερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα φύλλα τοῦ Κώδικα.

